

Introit: **Vezměte na sebe mé jho a uče se ode mne, neboť jsem tichý a pokorného srdce: a naleznete odpočinutí svým duším. (Matouš 11,29)**

Píseň 121

Modlitba

Čtení: Židům 3, 7-19

Píseň 328

Text kázání: Především střež a chraň své srdce, vždyť z něho vychází život. (Příslaví 4,23)

Milí přátelé, bratři a sestry,

jestliže má náš sbor provázet právě přečtené slovo jako heslo pro tento nový rok, pak bychom ho měli vnímat také každý sám pro sebe. Je totiž velmi jednoduché se schovat za celek a říct si, mě se to slovo netýká. Pravda je ale taková, že to slovo se obrací na každého jednotlivce zvlášť. Tedy i na tebe a na mne. A nezapomínejme na to, že každé Slovo, které necháme na sebe působit od Boha, je k užítku pro náš život.

Především střež a chraň své srdce, vždyť z něho vychází život. Všichni jistě dobře víme, že bez fyzického srdce bychom nemohli vlastně žít. Srdce pumpuje krev (neboli život) do celého těla. Ovšem ve chvíli, kdy se zastaví, tak přichází konec. Člověk, který je nemocný na srdce, ví, že se musí šetřit a brát potřebné léky. Takhle do jisté míry, má chránit své srdce.

Nicméně když se v Bibli mluví o srdci, pak má Bůh ve většině případů na mysli to srdce duchovní. A jestliže to fungování našeho fyzického srdce můžeme ovlivnit jen zčásti, pak fungování toho srdce duchovního můžeme ovlivnit zcela zásadně! Je to vlastně naše zodpovědnost.

Co je tedy myšleno tím biblickým srdcem? Nejsou to naše emoce, ale je to **místo pro naše rozhodování, centrum našeho myšlení a paměti, sídlo našeho svědomí a také prostor pro naše vztahy, zvlášť pak je tu prostor pro vztah s Bohem.** V tomto srdci se tedy rozhodujeme, jakou cestou se bude ubírat náš život. Rozhodujeme si zde ale také to, jestli budu milovat, nebo nenávidět. Rozhoduji si zde, jestli dám průchod negativním nebo pozitivním emocím, jestli dám průchod svému hněvu, anebo naopak odpuštění. Rozhoduji si zde, jestli budu reptat a kritizovat, anebo budu vděčný a s láskou budu druhé místo kritiky povzbuzovat. Rozhoduji si zde, jestli to co je přede mnou se pokusím zvládnout a vezmu to jako výzvu, anebo jestli si budu stěžovat, jak toho mám moc, anebo jestli to dokonce vzdám. Dále si zde rozhoduji, čím se budu zabývat, o čem budu přemýšlet, co si budu pamatovat a na co se pokusím zapomenout. Ve svém srdci si také rozhoduji, jestli budu následovat Krista, jestli se nechám vést Duchem svatým, anebo jestli si budu sám sobě bohem.

Bratři a sestry, má-li nás v tom novém roce provázet verš, kdy máme chránit své srdce, pak je to jistě třeba vzít velmi vážně. Vždyť Boží slovo také říká: **„Jestliže dnes uslyšíte jeho hlas, nezatvrzujte svá srdce ve vzdoru.“** Když tato slova čteme v listu Židům, tak jsou řečena s varováním, že právě ve vzdoru zatvrzovali své srdce otcové na poušti po 40 let! 40 let chodili s Božím lidem, 40 let se účastnili bohoslužeb u svatostánku a viděli dostatek Božích důkazů, avšak jejich srdce stále bloudila a cesty Páně nepoznali. Tito po celých 40 let zůstávali v opozici, ve vzdoru. Nepřiklonili se vlastně na Boží stranu, nepodvolili se Bohu, stále chtěli, aby bylo po jejich. A protože se neobrátili, nevešli do Božího odpočinutí. A to je veliké varování i pro nás. V té epistoletě Židům je tam dále napsáno: **Dejte si pozor, bratří, aby někdo z vás neměl srdce zlé a nevěrné, takže by odpadl od živého Boha. Naopak, povzbuzujte se navzájem den co den, dokud ještě trvá ono „dnes“, aby se nikdo z vás, oklamán hříchem, nezatvrdil.**

Možná jsme kdysi s Bohem dobře začali. Tehdy, když jsme přijali Ježíše za svého Pána a Spasitele. Tehdy, když se nás Jeho slovo dotýkalo a my jsme šli na všechna možná setkání, kde se zpívaly chvály, kde se modlilo a zvěštovalo Slovo Boží. S nadšením jsme pak byli ochotni sloužit Bohu na různých rovinách. Láska Boží zaplavila naše srdce, takže jsme neměli problém mít se všichni rádi vespolek. Je tomu tak i dnes? Pokud tomu tak je, pak klobouk dolů. Pokud vás má stále ve své moci láska Kristova, pak jste si zřejmě to dnešní vylosované heslo vzali k srdci již tehdy a umíte střežit své srdce.

Líbí se mi ale tento verš v Českém studijním překladu: **„Především střež své srdce, protože z něho vycházejí prameny života.“** Střežit prameny, střežit studny života. Být na stráž, aby někdo tyto prameny neotrávil. To jsem si vzpomněl na mou službu na vojně. Mým úkolem bylo starat se o studny a pitnou vodu pro celé kasárny v lese. Střežit, aby je mj. někdo neotrávil. Napříč historií takových případů bylo mnoho, kdy většinou obláhatelé kontaminovali studny mrtvými zvířaty, aby se tak obránci nakazili a jejich obrana se oslabil. My ale máme střežit především studnu svého srdce. A nepouštět k tomuto zdroji nic, co by nás mohlo nakazit, rozhořčit anebo otrávit. Nezapomínejme, že **naš protivník ďábel obchází jako lev řvoucí a hledá, koho by pohltit.** A těch podnětů, které on umí použít je kolem nás mnoho. Stačí, když se věci nevyvíjejí podle našich představ a nás to rozčílí. Anebo když nám někdo ublíží, neumíme mnohdy zvládnout situaci jako náš Pán. On nám ale přesto dává důležitou radu, abychom své srdce střežili a abychom včas rozpoznali, co našemu srdci může ublížit. Abychom velmi dbali na to, co do svého srdce přijímáme, co pak také ovlivňuje naše rozhodování, chování a jednání.

Zkusme si, milí přátelé, představit to své srdce, jako takovou centrálu, kde pracují různí človíčky. Něco podobného možná známe z toho animovaného filmu, Byl jednou jeden život. Ti človíčky v tom našem případě vlastně představují naše myšlenky. Čím více budeme přijímat od Boha, tím více bude takových myšlenek přibývat a takovýchto človíčků tam bude pracovat více. A my budeme spokojenější a radostnější. Pokud ale neustrážíme své srdce a budeme na ta „pracovní místa“ přijímat všelijak zlé a zkorumpované úředníčky (myšlenky), pak to jistě ovlivní náš charakter negativně. **Zkusme si teď tedy představit to naše duchovní srdce jako takové ministerstvo pro naše vnitřní záležitosti.** Stejně jako na ministerstvu, je i zde mnoho kanceláří a několik důležitých místností. Je zde **středisko pro vůli a rozhodování.** V kancelářích tohoto střediska se vlastně děje konečný výstup směrem ven. Rozhodnutí této kanceláře pak vlastně řídí naše kroky životem. Podklady pro rozhodování samozřejmě dávají ty další kanceláře. **Centrum pro smýšlení a paměť** se zabývá různými myšlenkami, vyhodnocují se zde zkušenosti, které jsme kdysi udělali a všechny tyto podklady se pak posílají do té kanceláře konečného rozhodnutí. Pak je tu ale kancelář, která není moc v oblibě. Víte, jaká to je? Celá je obložena zrcadly. Poskytuje totiž odraz toho, jací ve skutečnosti jsme. Je to **sídlo našeho svědomí.** Pracovníci centra myšlenek a kancelář rozhodování by se svědomí chtělo nejraději vyhnout. Obejít to svědomí. Umlčet. Nenechat ho mluvit. To se samozřejmě někdy daří, ale na druhou stranu tohle centrum svědomí dokáže taky pěkně a dlouho hryzat, když jej neposlechneme. A proto je tady tendence svědomí nějak uchlácholit, uplatit, umlčet nebo pokřivit. K tomu my lidé používáme dobře ověřené myšlenky typu: **Ostatní to dělají taky. Anebo já jsem lepší než ostatní. Nejsem na tom tak zle, tak proč bych si to nemohl dovolit. Nic se přece nestane, když...**apod. Pak v tom našem srdci jsou **prostory pro naše vztahy.** To je jistě velmi zvláštní místo, místo, které je ale asi nejzranitelnější. Protože to je místo, které otvíráme z lásky a v důvěře pro druhé. Pak je tady ale úplně nejdůležitější a největší prostor. Je to vlastně **svatyně.** Je to místo uctívání. Velmi ale záleží na tom, co je zde uctíváno. Protože to nebo kdo, je zde uctíván, to pak ovlivňuje chod celého duchovního srdce. Vzpomínám si, jak jsme kdysi byli v Mostě na návštěvě azylového domu Emauzy. Ten zde založili lidé, kteří ctili ideje Abé Piera. V době, když jsme tam byli, tak už v této organizaci nepracovali žádní křesťané. A když nás provázeli jednotlivými místnostmi, tak jsme přišli do jedné větší ve sklepních prostorech. K té nám bylo řečeno, že to kdysi byla modlitebna. Teď tam bylo skladováno všelijaké harampádí. Na tom zařízení bylo pak s politováním vidět, že nebylo vedeno v křesťanském duchu.

Bratři a sestry, jestliže jsme přijali do svého života Pána Ježíše Krista, pak se s ním přece můžeme setkávat právě v této pomyslné svatyni svého srdce. Otázka ale zní. Chodíme tam? Chodíme do chrámu svého srdce, abychom se tam s Bohem nejen setkali, ale abychom také uslyšeli Jeho hlas? Abychom se právě v tomto místě ptali na Boží vůli do svého života? Abychom právě v tomto místě nechali mluvit Boží slovo? Abychom na tomto místě se nechali proměňovat a čerpali zde tu Boží sílu? Anebo máme toto místo zaházené harampádím? Když přijdete do chrámu, který je vyčištěný, můžete se soustředit pouze na Boha. Ale představte si, že přijdete do zaházené modlitebny a mluví k vám to harampádí. Jak mluví? Např., **jsem tvůj nepořádek, ale obviňuj z toho druhé. Anebo nikdy mu neodpouštěj, nebo jsem tvůj strach, tvá obava, tvá hořkost, tvá starost, tvé trápení, tvůj nedodělaný úkol, jsem balík všech tvých špatných rozhodnutí. Jsem tvůj vzdor, tvá zatvrzelost.** Pokud to tam je, jak můžeš slyšet Boží hlas, když se utápíš ve svých problémech? Pokud ale dovolíš Ježíši, aby tvou svatyni pravidelně uklízel, pak budeš zakoušet nové občerstvení ze setkání s Pánem. Pak uslyšíš Jeho slovo, které ti dá světlo, sílu a pokoj.

A tak, milí přátelé, ten verš pro náš sbor se týká mne i tebe: **„Především stráž své srdce, protože z něho vycházejí prameny života.“** Jestliže jsi své srdce neuhlídal, Pán ti na prahu nového roku nabízí obnovu. Dovol Mu, aby ve tvé svatyni vyházel vše, co tě ničí, tíží a trápí. Dovol Mu, aby to byl On, kdo převezme velení a pak chod' k němu do nitra svého srdce jemu naslouchat. To ti dá ten pravý život. A pokud jsi své srdce uhlídal, pak v tom nepolevuj, protože ten Zlý bude zkoušet stále nové metody, jak tě obelstít. Pamatuj ale na to, že pokud se budeš sytit Božím slovem **a to Slovo v tobě bude zůstávat, pak budeš silný a vždy zvítězíš nad Zlým** v jakékoliv podobě. Bůh ti dává také svého Ducha. Necháš-li se Jím vést, On tě vždy přivede k pramenům vod života. Amen. Modlitba píseň 711

Slovo poslání: „Nejúskočnější ze všeho je srdce a nevyčísitelné. Kdopak je zná? Já Hospodin zpytuji srdce a zkoumám ledví, já každému splatím podle jeho cesty, podle ovoce jeho skutků.“ (Jeremjáš 17, 9-10)

Požehnání: Ať Hospodin ti žehná a chrání tě, ať Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a je ti milostiv, ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem. Amen píseň 426